

CHUCHNAĆ (2) *vb pf*

praet 3 sg m chuchnął (1). ◇ con 3 sg m by chuchnął (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

*Tchnąć [na kogo, na co] (2) : gdy mu lepili ptafzki z gliny/ stáwiáli ie podle drogi kędy fzedł/ á on na ony ptafzki fkoró chuchnął/ wzlatáli wzgorę iáko żywi. *BielKron* 464.*

*chuchnąć czym (1): Lutheranowie [...] ták męfzczyźnie dopufzczáią wolno/ iáko y białyngłowam vczyć/ kázác/ Sákrámentá [...] fprawowác/ [...] by mu iedno Burmiftrz ná rámię rękę włożył/ álbo Woyth nań gorzałką chuchnął *ReszPrz* 44.*

Formacje pochodne cf CHUCHAĆ.

Cf CHUCHNIĘNIE

MM